№ER 232

ПРИБАВЛЕНІЕ КЪ ЛИТОВСКОМУ ВѢСТНИКУ.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO.

Вильна. Пятница 8 Октября — 1837 — Wilno. Piątek 8 Października.

7 Дня.	Утро.	27 дюй 9,3 лин.	+ 1,0	Ю. слабый.	Пасмурно, густой туманъ.
	По полудни.	27 — 8,6 —	+ 7,1	— —	Пасмурно, послѣ дождикъ.
	Вечеръ.	27 — 8,2 —	+ 6,0	— —	Облачно, мѣлкій дождикъ накрап.

КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ

I Продажа.

1. Отъ Виленскаго Губернскаго Правленія. Для скорѣйшаго пополненія недоимки, почитающейся на державѣ Стрейпуны Вуйвуны, накопленной по Эмфитеутическому владѣнію Помѣщикомъ Козелломъ, всего 392 руб. 84 коп. серебромъ, подвержено въ публичную продажу часть заложеннаго казнѣ имѣнія Горшвянъ, вотчиннаго Видзискихъ а въ закладномъ владѣніи Пашковскихъ состоящую, заключающую земли уволокъ 5-ть морговъ 15-ть и 10-ть мужеска пола крестьянскихъ душъ, оцѣненную въ 1165 сер. и для произведенія въ Присудствіи Губернскаго Правленія торговъ, назначенъ срокъ 15 будущаго Ноября мца, съ переторжкою чрезъ три дня, т. е.: 18 числа тогожъ мца; а потому желающіе купить сказанную часть имѣнія Горшвянъ, благоволятъ явится на опредѣленные сроки въ сіе Правленіе, гдѣ будетъ имъ объявлена и опись того участка. Сентября 30 дня 1837 года.

Совѣтникъ и Кавалеръ Іосифъ Шульцъ.
Секретарь Коваленокъ.
Начальникъ Стола Мицевичъ. (1143)

II. Аренда.

1. Отъ Виленской Казенной Палаты объявляется, что Казенное имѣніе Мандуцишки въ Ново-Александровскомъ Уѣздѣ расположенное, съ коего по люстраціонному 1798 года инвентарю изчислено годоваго дохода 215 руб. 80 коп. серебромъ, предполагается къ отдачѣ въ арендное содержаніе съ торговъ имѣющихъ производится въ сей Палатѣ 29-го Ноября и 2 Декабря сего 1837 года; почему желающіе торговатся на то имѣніе благоволятъ явиться къ означеннымъ торгамъ, сами или выслать повѣренныхъ съ благонадежными залогами. Имѣніе то заключаетъ, 1 фольварокъ, 70-ть мужеска пола душъ, и земли экономической пашенной 79, сѣнокосной 25 и лѣсу 147 десятинъ.

Совѣтникъ И. Крыловъ.
Начальникъ Стола А. Довгердъ. (1144)

1. Въ Виленской Городской Думѣ производится будутъ торгъ 11 и переторжка 13 числъ сего Октября мѣсяца, на отдачу подъ застройку Городской земли неправильно присвоенной Винницкимъ. Желающіе затѣмъ взять таковую землю подъ застройку благоволятъ явиться на означенные сроки въ сію Думу, гдѣ и предусловныя кондиціи объявлены имъ будутъ.

Градскій Глава Зайцовъ.
Секретарь Дунай. (1150)

OGŁOSZENIA URZĘDOWE.

I. Przedaż.

Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu ninieyszém ogłasza się: iż dla prędszego dozupełnienia niedoimki, liczącey się na dzierżawie Streypuny Bóywuny, nagromadzoney z Emfiteutoniczney dzierżawy przez obywatela Koziełła, w ogóle 392 rubli 84 kop. srebrem, oddano na publiczną przedaż część danego na ewikcyą do Skarbu majątku Horszwian dziedzicznego Widziskich, a w zastawney possessyi Paszkowskich zostającą, zawierającą ziemi włok 5, morgow 15 z 10 mezkiey płci duszami, ocenioną 1,165 rubli srebrem, i dla odbycia na sessyi Gubernialnego Rządu targow, przeznaczony termin 15 następującego mca Listopada z przetargiem we trzy dni to jest: 18 dnia tegoż mca; a zatém życzący kupić wyrażoną część majątku Horszwian, zechcą przybydź na przeznaczone terminy do tego Rządu, gdzie będzie pokazane i opisanie takowey schedy. Września 30 dnia 1837 roku.

Sowietnik i Kawaler Józef Szulc.
Sekretarz Kowalenok.
Naczelnik Stołu Micewicz. (1143)

II. Arenda.

Od Wileńskiey Izby Skarbowey ninieyszém ogłasza się: iż Skarbowy majątek Manduciszki w Nowo-Alexandrowskim pcie położony, z którego podług lustracyynego 1798 roku inwentarza, wyliczono rocznego dochodu 215 rub. 80 kop. srebrem, ma bydź oddany w arendowną dzierżawę z targow mających się odbywać w tey Izbie 29 Listopada i 2-go Grudnia ninieyszego roku; zaczém życzący targować się o takowy majątek, zechcą przybydź na wyrażone targi sami lub przysłać plenipotentow z pewnemi ewikcyami. Majątek ten zawiera w sobie folwark 1, dusz mezkiey płci 70, oraz ziemi ekonomiczney: gruntu 79, łąk 25 i lasu 147 dzies.

Sowietnik J. Kryłow.
Naczelnik Stołu A. Dowgird. (1144)

W Radzie Miasta Wilna odbywać się będą targ 11, a przetarg 13 dnia teraźnieyszego mca, na oddanie pod zabudowanie Mieyskiey ziemi niewłaściwie przyswojoney Winnickim. Życzący zatém wziąć takową ziemię pod zabudowanie, raczą jawić się do teyże Rady na oznaczone termina, gdzie i o warunkach umowy uwiadomieni zostaną.

Prezydent R. M. W. Zaycow.
Sekretarz Dunay. (1150)

III Sądy Exdywizorskie.

1. Sąd Ptowy Wileński ninieyszém wszystkie interessowane strony uwiadamia: że sprawa Konkursowa zeszłey Felicyanny z Klimaszewskich Radziszewskiey Marszałkowey, z jey kredytorami w Sądzie ninieyszym przewodząca się, powodem ukończoney pomiary majątkow na odpowiedź kredytorom ulegających, nie odmiennie dnia 21 teraź. mca Oktobra do kontynuacyi przywołaną zostanie, do którey Prokurator massy i kredytorowie ze wszelką gotowością stawać powinni, albowiem nadal już żadne odkłady użyczone nie będą. Datt 1837 r. 8-bra 4 dnia.

Sędzia Ptowy Józef Naborowski.
Assessor Alexander Kostrowicki.
Assessor Józef Stanisław Drozdowski.
Regent Edward Woynicki. (1149)

ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

I. Uwiadomienie.

1 Część druga BIRUTY zaczyna się już drukować. Wydawca jej, o liczbę przedpłaty i o jej skutek, łaskawych PP. Kollektorów niniejszém uprasza. (1148)

II Oświadczenie.

1. Excerpt z Protokółu potocznego Sądu Powiatowego Słuckiego w dacie poniższey zapisanego Oświadczenia, a w roku teraźnieyszym tysiąc ośmset trzydziestym siódmym miesiąca Augusta dwadziestego trzeciego dnia, w skutek podaney prośby i za oną nastałey rezolucyi pod pieczęcią urzędową Powiatową Słucką, stronie potrzebującey jest wydan.

Roku tysiąc ośmset trzydziestego siódmego miesiąca Februaryi dwadziestego szóstego dnia. Przed Aktami JEGO IMERATORSKIEY MOŚCI powiatu Słuckiego, zapisuje się w imieniu W. JPani Wiktoryi z Ogrodzińskich Makarskiey Rotmistrzowey Nowogródzkiey, Oświadczenie wespół z remanifestem, na W. Jmć Pana Adama Horaina dopiero Sędziego Granicznego Powiatu Mińskiego z podaniem onego do Gazet Kuryera Litewskiego w następney treści. Zagabnięta procederem, nayniewinniey i niesłusznie przez W. Adama Horaina w Słuckim Powiatowym Sądzie rozwiniętym W. Rotmistrzowa Makarska, a tém więcey jeszcze ogłoszona jego ostrym manifestem, chociaż zdaje się, że jeszcze nie czas i

nie mieysce przed przypadnieniem rozprawy objaśniać onę, lecz kiedy W. Horain oświadcza, że manifest swóy, już po ropoczętym przez się procedrze zapisany przez Gazetę Kuryera Litt. ogłosi, nie odpowiedzieć przeto na ony byłoby zostawić publiczność w niejakieyść obojętności i uprzedzeniu; gdyby przeto Szanowna Publiczność raczyła znieść takową obojętność, W. Makarska jest zniewoloną wyjaśnić swoję niewinność istotą rzeczy, a obok których okazać błędny zapęd W. Horaina. Zeszły ś. p. Jerzy Makarski mąż W. Makarskiey, mając zapracowany swóy własny majątek, rozporządził onym, jak się mu podobało; nayprzód rozdzieliwszy się szczupłym funduszem ze swojém rodzeństwem po rodzicach pozostałym, pobrał od nich poszczególne kwietacye, schedę zaś swoją przyjąwszy, zlecił dalszy los dla siebie, i taką koleją pracą i staraniem, dorobił się mająteczku; poźniey ożeniwszy się z W. Ogrodzińską, dzisieyszą już wdową Makarską; miał ją wspólniczką swoich trudów i pracy, a doznawszy w pożyciu wzajemney od jey dla się przychylności i przywiązania, w nagrodę tego wydał dla jey w roku tysiąc siedmset dziewięćdziesiąt trzecim mca Kwietnia dwadziestego trzeciego dnia, dożywotnie prawo, zafundowawszy one na summie zastawney złotych trzydzieście sześć tysięcy na folwarku Nowosiołkach istnieiącey i na wszelkich ruchomościach, które w roku tysiąc ośmsetnym miesiąca Marca czternastego dnia w Aktach Powiatowych Słuckich jawione zostało. Poźniey takowe prawo testamentem w roku tysiąc ośmsetnym miesiąca Januaryi jedenastego dnia przez się sporządzonym, i w tymże roku Marca czternastego dnia aktykowanym, nietylko korroborował, ale jeszcze zatrudniając się dalszym losem przywiązaney do się żony, z summy pod dożywocie zapisaney, złotych polskich dziesięć tysięcy odłączywszy, mianowicie z przypiskowego prawa zeszłego Xięcia Michała Radziwiłły Wojewody Wileńskiego, addytamentem w teyże dacie uczynionym i aktykowanym, one dla teyże żony swojey darował i zapisał, Akt Exempcyi folwarku Nowosiołek bez interessowania się sukcessorów dla jey polecił, wszystkich pretensyy z tego folwarku do XX. Radziwiłłów zastosowanych właścicielką uznał, ruchomość wszelką, bydło, konie, pojazdy, kresencyę i dalsze wszelkiego nazwania dla żony swojey W. Makarskiey darował, z summy u zeszłego Xcia Antoniego Radziwiłły na obligu będącey, czerwonych złotych dwieście odłączywszy, dla jey zapisał słowem: wszystko, tak rozporządził aby sukcesorowie jego żaduey dla W. Makarskiey niedziałali przykrości. Przez długi czas trwała spokoyność, nieskąpił on darow dla swojey familii, każda z tych osób odbierały hoyne świadczenia i takież same względy mieli po jego zgonie od W. Makarskiey, pamiętney zawsze na familią swojego męża: aż do rozwinienia niniejszego procederu nikt z jey domu bez daru niewyjechał, lecz zawsze w miarę potrzeby hoynie obdarzony. Niech sam tylko W. Horain, w czystém sumnieniu przypomni sobie, o czém dopiero niepamięta, sama tylko niewdzięczność pozostała w jego sercu: cóż może zyskać z proceduru, kiedy dopominek nieprawny i niesłuszny, a tém więcey jeszcze dawnością czterdziesto-letnią pokryty? Nikt z sukcessorów, biorących udziały, rozporządzenia takowego niepoburzał i sam W. Horain od datty ożenienia się swojego z córką Felicyaua Makarskiego, i żyjąc z nią przez lat górą dwadzieście podobnież czynności tey zeszłego Jerzego Makarskiego nietylko nienaganiał, ale nawet oną akceptował: lecz poźniey usiłując zamitrężyć dla W. Makarskiey należność pożyczonych przez się u jey rubli srebrnych sześćset i czując nieukontentowanie, że się upomniała u jego o powrót tey summy, a jeszcze więcey, że odmówiła, żądania w pożyczce summy na Nowosiołkach opartey, z powodu wydanego przez XX. Radziwiłłow do okupna obwieszczenia: w nadziei przez jego urojoney, że się to rzeczywiście dopełni, jął się prawniczego stopnia, uściełając próżny dopominek o sukcessyę, a pośledniey dopiéro zapisał w Aktach powiatowych Słuckich manifest pełen błędow i napaści. Wszakże zmusić do niczego W. Makarskiey W. Horain nie jest władnym, bo chociażby XX. Radziwiłłowie i zreponowali summę na Nowosiołkach exystującą, ona mocną jest gdzie zechce ją ulokować, nie zaś W. Horainowi nie mającemu ziemnego funduszu poruczać. Podobało się W. Horainowi utytułować W. Makarskę w swoim manifeście uzurpatorką cudzey własności; niechby na moment raczył zwrócić uwagę na siebie czy czuje w swém sercu choć jaką małą wdzięczność dla W. Makarskiey; niech przypomni, że ona przyłożyła się do jego bytu i szczęścia w ożenieniu się, koleją, po zgonie żony tey nieszczęśliwey ofiary, przez lat siedm hodowała swoim kosztem syna jego, darowała jemu czerwonych złotych sto, przez lat siedmnaście wspierała go we wszystkich potrzebach, i dawała onemu rozmaite artykuły gospodarcze, produkta i żywioły, a jeżeli niekiedy był użytym do pomocy w jakim interessie, niezostawiała nigdy bez obfitey nagrody. Za ileż to wziętych szczegółów w cenie, dotąd jeszcze jest dłużnym! Nie chce W. Makarska i tego jeszcze przytaczać, że odziewała nawet. Wszystko to przemawia za nią, że familię mężowską uważała jako swoją własną. Aby więc oświecić Szanowną Publiczność w tym punkcie, że łatwo można szarpać cudzy honor i, mogę mówić, nastawać na ujęcie sławy i wyzucie z majątku, nayduje W. Makarska konieczną potrzebę pomieścić te szczegóły w niniejszym remanifeście, aby nikt z publiczności niewdawał się z W. Horainem w żadne czynności i tranzakta: i dla tego zapisując niniejszy W. Makarska remanifest, że ony umieścić do Gazet Kuryera Litewskiego przez niniejsze oświadczenie zapowiada. Z mocy plenipotencyi w imieniu W. JPani Makarskiey takowy remanifest podpisuję. U tego oświadczenia podpis w protokóle następny: Jan Sadkowski.

Zasiadający Dobkowski.

Za Sekretarza W. Hrehorowicz. (1146)

III Zguba.

3 28 Augusta 1837 r: zgubione przez nieostróżność właściciela Spisek Dworzański i świadectwa z wysługod Obywateli rozmaitych Jldefonsowi Hipolitowi Czerniewskiemu z małoletnim synem służące. uprzedza się całą Powszechność aby kto inny z onych niekorzystał. (1114)

IV. Выѣзжающіе за границу.

2. Выѣзжаетъ за границу въ Австрію Лекарь 1-го Отдѣленія Юрій Юрія сынъ Козловскій. (1125)

Wyjeżdża za granicę do Austryi Lekarz 1 go Oddziału Jerzy syn Jerzego Kozłowski. (1125)

ВИЛЬНА Типографія А. Марциновскаго. Печатать дозволяется Октября 8 дня 1837 г. Цензоръ Стат. Сов. и Кав. Левъ Боровскій